

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104510,Janusz-Gasiorowski-ur-17-czerwca-1889-we-Lwowie-zm-19-pazdziernika-1949-w-Paryżu.html>
07.05.2024, 00:32

Janusz Gąsiorowski (ur. 17 czerwca 1889 we Lwowie, zm. 19 października 1949 w Paryżu) - generał brygady.

Dnia 21 września b.r. pod Brzostowicą W[ielką] gdy nieprzyjaciel rzucił wszystkie swe rezerwy na odcinek V Brygady P[iechoty] L[egionów] chcąc przerwać front i rozpocząć ponownie ofensywę - ppłk Gąsiorowski objął w tak ciężkich warunkach dowództwo 3 pap. (...) Według swych planów pozmieniał pozycje wszystkich baterii i tak energicznie i skutecznie kierował ogniem swej artylerii, iż najzaciętsze ataki przeważających sił bolszewickich załamywały się w tym ogniu. (...) Przez trzy dni trwała zacięta walk, podczas której ppłk Gąsiorowski do ostatniego momentu nie zwątpił w skutek obrony i zapałem zorganizował żołnierzy do walki. W czwartym dniu skoncentrowawszy ogień swej artylerii w jedno miejsce spowodował rozerwanie frontu nieprzyjacielskiego i ułatwił rozwinięcie się naszej ofensywy. (Wniosek na odznaczenie **Virtuti Militari, 6 grudnia 1920)**

Ukończył gimnazjum we Lwowie (1907) i studia matematyczno-filozoficzne na uniwersytecie w Wiedniu i na Wydziale Filozoficznym UJ (1912). Od 1909 członek Polskich Drużyn Strzeleckich. W latach 1913-1917 w armii austriackiej, jednocześnie od 1916 w POW. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim w misjach dyplomatyczno-wojskowych i Ministerstwie Spraw Wojskowych (m.in. adiutant II wiceministra gen. Sosnkowskiego). Od września do grudnia 1920 dowódca 3 Pułku Artylerii Polowej i w zastępstwie III Brygady Artylerii. W latach 1922-1923 kurs doszkalający Wyższej Szkoły Wojennej. Następnie wykładowca w Doświadczalnym Centrum Wyszkożenia w Rembertowie. Od października 1926 Szef Biura Inspekcji w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych. Od

3 grudnia 1931 do 5 czerwca 1935 szef Sztabu Głównego, następnie dowódca 7 Dywizji Piechoty. Wraz z macierzystą jednostką walczył w kampanii polskiej i 4 września 1939 dostał się do niemieckiej niewoli. Do 1945 jeniec obozu VII A Murnau. Po wojnie na emigracji we Francji. Pochowany na cmentarzu Les Champeaux w Montmorency. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 512).

Awanse: podporucznik (1915), kapitan (1917), podpułkownik (1920), pułkownik (1923), generał brygady (1932).

Bibliografia

T. Kryska-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 95; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918-1939*, Warszawa 1994, s. 119-120.